

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U STAROM GRADU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, po sucu ovog suda Miljani Srhoj Buratović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Katija Barbić, Pitve 109, 21465 Pitve, Jelsa, OIB:71339541736, zastupana po punomoćniku Damiru Tomiću, odvjetniku iz OD Budimir & Partneri d.o.o., Split, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB:02535697732 zastupane po punomoćniku Bojana Bogdan odvjetnik u OD Matulić, Bilić i Vrsalović d.o.o. Split, radi utvrđenja i isplate, nakon javno održane glavne rasprave i zaključene dana 07. srpnja 2026. u nazočnosti tužiteljice i izočnosti tuženika objavljene 01. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e:

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici iznos od ukupno 1.874,77 Eura zajedno s zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa i to za razdoblje od 01.01.2008. godine pa do 31.07.2015. godine po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 01.08.2015. godine pa do 31.12.2022.god. po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.god. pa do isplate po kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena; a koja

- na iznos od 6,79 Eura teče od 31-lis-08 pa do isplate
- na iznos od 7,62 Eura teče od 31-pro-08 pa do isplate
- na iznos od 9,62 Eura teče od 31-sij-09 pa do isplate
- na iznos od 10,50 Eura teče od 28-vlj-09 pa do isplate
- na iznos od 7,74 Eura teče od 31-ožu-09 pa do isplate
- na iznos od 8,18 Eura teče od 30-tra-09 pa do isplate
- na iznos od 4,57 Eura teče od 31-svi-09 pa do isplate
- na iznos od 1,50 Eura teče od 30-lip-09 pa do isplate
- na iznos od 2,18 Eura teče od 31-srp-09 pa do isplate
- na iznos od 3,96 Eura teče od 31-kol-09 pa do isplate
- na iznos od 3,76 Eura teče od 30-ruj-09 pa do isplate
- na iznos od 2,07 Eura teče od 31-lis-09 pa do isplate

- na iznos od 5,23 Eura teče od 30-stu-09 pa do isplate
- na iznos od 7,54 Eura teče od 31-pro-09 pa do isplate
- na iznos od 11,25 Eura teče od 31-sij-10 pa do isplate
- na iznos od 10,29 Eura teče od 28-vlj-10 pa do isplate
- na iznos od 15,08 Eura teče od 31-ožu-10 pa do isplate
- na iznos od 14,03 Eura teče od 30-tra-10 pa do isplate
- na iznos od 16,22 Eura teče od 31-svi-10 pa do isplate
- na iznos od 30,73 Eura teče od 30-lip-10 pa do isplate
- na iznos od 27,63 Eura teče od 31-srp-10 pa do isplate
- na iznos od 36,00 Eura teče od 31-kol-10 pa do isplate
- na iznos od 33,31 Eura teče od 30-ruj-10 pa do isplate
- na iznos od 27,61 Eura teče od 31-lis-10 pa do isplate
- na iznos od 38,63 Eura teče od 30-stu-10 pa do isplate
- na iznos od 52,35 Eura teče od 31-pro-10 pa do isplate
- na iznos od 42,89 Eura teče od 31-sij-11 pa do isplate
- na iznos od 46,32 Eura teče od 28-vlj-11 pa do isplate
- na iznos od 41,71 Eura teče od 31-ožu-11 pa do isplate
- na iznos od 42,41 Eura teče od 30-tra-11 pa do isplate
- na iznos od 60,74 Eura teče od 31-svi-11 pa do isplate
- na iznos od 61,97 Eura teče od 30-lip-11 pa do isplate
- na iznos od 77,79 Eura teče od 31-srp-11 pa do isplate
- na iznos od 70,12 Eura teče od 31-kol-11 pa do isplate
- na iznos od 61,66 Eura teče od 30-ruj-11 pa do isplate
- na iznos od 60,61 Eura teče od 31-lis-11 pa do isplate
- na iznos od 59,86 Eura teče od 30-stu-11 pa do isplate
- na iznos od 63,57 Eura teče od 31-pro-11 pa do isplate
- na iznos od 67,48 Eura teče od 31-sij-12 pa do isplate
- na iznos od 67,78 Eura teče od 29-vlj-12 pa do isplate
- na iznos od 65,16 Eura teče od 31-ožu-12 pa do isplate
- na iznos od 66,45 Eura teče od 30-tra-12 pa do isplate
- na iznos od 67,68 Eura teče od 31-svi-12 pa do isplate
- na iznos od 65,73 Eura teče od 30-lip-12 pa do isplate
- na iznos od 66,39 Eura teče od 31-srp-12 pa do isplate
- na iznos od 65,29 Eura teče od 31-kol-12 pa do isplate
- na iznos od 62,51 Eura teče od 30-ruj-12 pa do isplate
- na iznos od 65,45 Eura teče od 31-lis-12 pa do isplate
- na iznos od 67,07 Eura teče od 30-stu-12 pa do isplate
- na iznos od 63,74 Eura teče od 5-pro-12 pa do potpunog isplate.

II/ Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.937,50 EUR uvećan za zatezne kamate koji teku od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da bi kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom dana 19.12.2005. sklopila Ugovor o kreditu br. 9010907716. solemniziran kod Zrinke Milić-Štrkalj, javne bilježnice u Splitu pod br. OU-529/05-1. Ugovorom o kreditu kreditor da je korisniku odobrio isplatu iznosa od 22.183,00 CHF, u kunskoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke, važeće na dan korištenja kredita. Otplata kredita da je ugovorena u kunskoj protuvrijednosti, odnosno po srednjem tečaju kreditora s CHF na dan plaćanja, dakle primjenom valutne klauzule. Ugovorom da je bio ugovoren iznos početne kamatne stope visina anuiteta te način mijenjanja kamatne stope i to na način da su se promjene kamatne stope vršile sukladno odlukama banke koje je tužiteljica morala prihvatiti, a kamatna stopa iz ugovora s početno ugovorenom tokom otplate kredita da je u više navrata mijenjala na štetu tužiteljice. Takav način promjene kamatne stope da je ništetan, radi se o nepoštenim ugovornim odredbama kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja se tijekom postojanja ugovorne obveze mijenja u skladu s jednostranom odlukom banke a o kojoj se nije niti pojedinačno pregovaralo, što nije predmet ovog postupka a li ono što je bitno za ovaj postupak je činjenica da tuženik prilikom zaključenja ugovora nije tužiteljici pružio dovoljno informacija i obavijesti o značenju i rizicima vezanim uz zaključenje ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule CHF koje odredbe ugora su također ništetne.

2. Zbog ugovaranja ništetnih odredbi u ugovoru a koje se konkretno odnose na način ugovaranja valutne klauzule prema kojoj se glavnice veže uz valutu CHF tuženik da je tužitelju od dana sklapanja ugovora do zaključenja kredita s tog osnova neosnovano naplatio iznos od ukupno 1.874, 77 EUR sa zmk od dospeljeća svakog mjesečnog anuiteta do danas. U pogledu valutne klauzule i njene ništetnosti, tužitelj se poziva na presudu Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ- 6632/2017, koja da predstavlja odluku u kolektivnom sporu, u kojoj da je kao jedan od tuženika naveden i tuženik iz ovog predmeta. Temeljem odredbe čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača, odluka drugostupanjskog suda da se obvezujućom snagom primjenjuje na ostale sudove u postupku koje potrošač osobno pokrene što da je ovdje slučaj. Također ovim postupanjem tuženik da je povrijedio odredbe čl. 3 ZOO-a, i na taj način bez osnove stekao iznos koji se potražuje ovim postupkom u skladu s odredbom čl. 1111 ZOO-a.

3. Podneskom od 25.10.2024. a nakon dostave i izrade vještva tužitelj je u skladu s vještvom precizirao tužbeni zahtjev na način kao u izreci.

4. U odgovoru na tužbu od 13.09.2023. i tijekom postupka tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja kao neosnovanom u cijelosti, predlaže istoga tužbu odbiti, uz nalog tužitelju na naknadu troškova postupka. Tuženik ističe i prigovor zastare i prekluzije. U odgovoru na tužbu tuženik čini nespornim da je s tužiteljem zaključio Ugovor o kreditu br. 9010907716 dana 19.12.2005. kojim da je banka stavila na raspolaganje tužitelju iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 22.183,00 CHF po srednjem tečaju tečajne liste banke. Predmetni ugovor o kreditu da je u cijelosti prestao isplatom kredita s danom 06.12.2012. Iz tog razloga da bi tužitelj bio prekludiran pozivati se na ništetnost Ugovora o kreditu iz 2005., kao što je u prekluziji i s obzirom na protek zastarnog roka jer da je od zatvaranja ugovora o kreditu, odnosno isplate istog, pa do podnošenja tužbe, proteklo više od deset godina. S tim u svezi tuženik se poziva na odredbu čl. 326 st. 2 ZOO koja propisuje da se na ništetnost ugovora ne može pozivati ona stranka ugovora kada je ugovor u cijelosti ispunjen a zabrana je bila manjeg značaja.

5. U pogledu valutne klauzule tuženik ukazuje na odredbu čl. 22 ZOO-a kojom odredbom da je izričito dopušteno ugovaranje valutne klauzule. Ugovaranjem valutne klauzule ugovorne strane da nisu u nejednakom položaju jer da valutna klauzula djeluje isto prema svim sudionicima pravnog posla, a ratio zakonske odredbe čl. 22 ZOO-a, jest da novčana tražbina bude zaštićena valutnom klauzulom koja prestaje djelovati tek kad dužnik ispunji svoju obvezu. Sukladno načelu monetarnog nominalizma sadržanog u čl. 21 ZOO-a, da je dužnik dužan isplatiti onaj broj novčanih jedinica na koji obveza glasi. Ugovor o kreditu da je potvrđen tj. solemniziran po javnom bilježniku, te da ima snagu javnobilježničkog akta, što znači da je javni bilježnik predmetnu ispravu ispitao, utvrdio da oblikom odgovara propisima o javnobilježničkim ispravama, a sadržajem propisima o sadržaju javnobilježničkog akta, nadalje isti da je ispravu pročitao sudionicima pravnog posla, upozorio ih na značaj ovršne snage nakon čega da su sudionici posla izjavili da prihvaćaju pravne posljedice, koje za njih iz toga proizlaze i da to odgovara njihovoj volji. Ugovor da je višestruko provjeravan kako od strane službenika banke tako i po javnom bilježniku pa da se s pravom može zaključiti da spornih odredbi nije bilo, nego dapače da se tužitelj svjesno i samostalno odlučio baš za predmetnu vrstu kredita sa svim njegovim uvjetima i odredbama očito ocjenjujući kako bi isti po svemu odgovarao njegovim potrebama i mogućnostima.

6. Tuženik u cijelosti osporava i visinu predmetnog potraživanja.

7. U pogledu prigovora zastare navodi se da tražbina po osnovi stjecanja bez osnove počinje teći prvog dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze i od tada da počinje teći petogodišnji zastarni rok, jer da kod stjecanja bez osnove nije propisan neki drugi zastarni rok. Kako je u konkretnom slučaju kredit isplaćen 06.12.2012. a tužba je podnesena 12.06.2023. da je neprijeporno protekao petogodišnji zastarni rok. Tuženik u svezi pokretanja parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača drži da pokretanje tih postupaka nije došlo do prekida zastare u smislu odredbe čl. 241 ZOO-a, a u koliko bi se i prihvatio taj stav, u situaciji kad je tužba za zaštitu kolektivnog interesa u predmetu P-1401/12 podnesena dana 04.04.2012. da bi to značilo da je prije podnošenja tužbe u ovom predmetu nastupila zastara u odnosu na sve anuitete dospjele do 04.04.2009.

8. Tijekom postupka u dokazne svrhe sud je pregledao ugovor o kreditu br. 9010907716 od dana 19.12.2005., pregled uplata po kreditu, Plan otplate, pregledane su knjigovodstvena kartica, te je izveden dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije dipl.oec. Ante Beus.

9. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je pravno osnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu i to temeljem ništetnih odredbi Ugovora o kreditu kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa te valutna klauzula, slijedom čega tužitelj potražuje preplaćeni iznos kamata i razliku uvećanja glavnice za razdoblje otplate kredita.

11. Među strankama nije sporno da su dana 19.12.2005. tužitelj kao korisnik kredita i tuženik Privredna banka Zagreb d.d. kao kreditor zaključili Ugovor o kreditu br. 9010907716. Nije sporno da je kredit odobren namjenski za kupnju vozila u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 22.183,00 CHF po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan korištenja kredita, te da je ugovoren rok otplate od 84 mjeseca sa otplatom mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste tuženika, važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici. Nije sporno da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa od 5,23% godišnje.

12. Tužitelj se također poziva na presudu istog suda posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14.06.2018. kojom je usvojen zahtjev radi utvrđenje ništetnosti valutne klauzule te je utvrđeno da su tuženici u razdoblju od 01.10.2004. do 31.12.2008. povrijedili kolektivne

interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

13. U odnosu na tvrdnju tuženika iz ovog predmeta da se navedene presude ne mogu primjenjivati i na tužitelja, jer da se u konkretnom slučaju ne radi o naknadi štete već o parnici radi isplate temeljem stjecanja bez osnove, za navesti je da se prema odredbi čl. 502 c Zakona o parničnom postupku (NN 53/91....117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 dalje ZPP) fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozivati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502 a st. 1 ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozivati, a upravo na ta utvrđenja se tužitelj i poziva u tužbi.

14. Ovi postupci pred Trgovačkim sudom u Zagrebu koji su pokrenuti po tužbi Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača-Potrošač, protiv sedam banaka, a među kojima je i tuženik, predstavljaju kolektivni sudski postupak, a sve sukladno odredbi čl. 502c Zakona o parničnom postupku (NN 53/91....117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 dalje ZPP). Kao što je prethodno navedeno prema toj odredbi pravomoćna presuda u kolektivnom sudskom postupku obvezuje prvostupanjske sudove koji u pojedinačnim parnicama sude povodom zahtjeva potrošača radi zaštite prava čija je povreda utvrđena u kolektivnom sporu.

15. Obzirom na razdoblje koje je obuhvaćeno u ovoj parnici, a vodeći računa o tome da je Ugovor o kreditu zaključen 19.12.2005., za ocjenu valjanosti ovdje spornih ugovornih odredbi mjerodavni su Zakon o zaštiti potrošača (NN 96/03 dalje ZZP/03), za razdoblje do 06.08.2007., te zatim za daljnje razdoblje Zakon o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13, dalje ZZP/07). Prema odredbi čl. 138a ZZP/07, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 131 st. 1 Ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 131 st. 1 ovog zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika (koji obuhvaća i povrede učinjene kod potrošačkog kreditiranja).

16. Nadalje, prema odredbi čl. 81 st. 1 ZZP/03, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu potrošača. Prema odredbi čl. 84 ZZP/03 nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, s time da je ta odredba identična s odredbom iz čl. 99 ZZP/07, što bi značilo da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive. Također iz odredbe čl. 87 st. 1 ZZP/03 proizlazi da je nepoštena ugovorna odredba ništava. Prema odredbi čl. 96 st. 1 ZZP/07 ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, dočim odredba st. 2 tog čl. propisuje da se smatra da se o pojedinoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo ako je tu

odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Citirane odredbe ZPP-a temelje se na Direktivi vijeća 93/13/EEZ od 05.03.1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (službeni list EZ 1993.L 95/29, dalje direktiva 93/13). Tako se prema Direktivi 93/13 i to čl. 3 st. 2 smatra da odredba nije individualna stipulirana ako ju je unaprijed formulirao trgovac i ako potrošač nije mogao utjecati na njen sadržaj posebno u kontekstu unaprijed formuliranih standardnih ugovora ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj odredbi individualno pregovaralo, teret dokaza je na njemu, a koje pravilo se u svjetlu ostalih odredbi i cilja Direktive 93/13 tumači restriktivno na način da se, čak ako je potrošač i mogao pregovarati o sadržaju određene odredbe, ali stvarno nije na njen sadržaj utjecao, tj. nije ga promijenio, ugovorna odredba se smatra jednostrano određenom.

17. Polazeći od naprijed citiranih odredbi ZPP-a i ZPP-a te imajući u vidu da su sporne odredbe Ugovora o kreditu sadržajno izražene na identičan način kao i one koje su pravomoćnim presudama Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđene ništetnim, sud drži da u biti ne bi bio dužan provoditi nikakve daljnje dokaze u pravcu da se o utvrđenim ništetnim odredbama Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo da li su one jasne, teško razumljive i teško uočljive i da li te odredbe suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i neovisno o tome što se u postupcima kolektivne zaštite pravna zaštita pruža na općenitoj i apstraktnoj razini.

18. U pogledu valutne klauzule valja reći kako je u odluci VTS-a, posebno istaknuto da iako nije zabranjeno istovremeno ugovoriti valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, da ta činjenica da obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa čini tu obvezu posebno rizičnom jer u vrijeme zaključenja ugovora potrošač ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci, a ne zna niti koju će cijenu (redovnu kamatu) za to platiti. Iznos glavnice kredita koji je promjenjiv, a ovisi o odnosu švicarskog franka i kune, ne mogu unaprijed znati niti na njega utjecati ni banke ni potrošači, dok iznos cijene ovisi i o iznosu glavnice (koji je neizvjestan) i o visini kamatne stope, koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru promjenjiva sukladno odluci banke, (dakle vjerovnika). Stoga po mišljenju VTS-a, već sama činjenica da u opisanoj situaciji drugi promjenjivi element o kojem ovisi visina obveze potrošača tj. kamatu određuje banka jednostrano, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja.

19. Što se tiče visine tužbenog zahtjeva ista je utvrđena provedenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.oec. Ante Beus koji u svom obrazloženom nalazu i mišljenju navodi da je u razdoblju od 23.12.2005. do 31.12.2012. kamatna se stopa izmijenila u više navrata u odnosu na početnu stopu 5,23% godišnje i to 23.12.2005., 5,23%, od 01.07.2006. 4,98% 01.08.2007 5,98 % i 01.02.2008 7,20% te svaka promjena kamatne stope da se održava na promjenu ukupnog anuiteta. Nadalje, navodi da se svaki anuitet sastoji od kamate koja predstavlja prihod banke za dana sredstva (kredit) i glavnice, što predstavlja iznos sredstava koji korisnik kredita vraća banci u tom razdoblju. Nadalje, usporedbom konačnog otplatnog plana pomnoženog sa dva tečaja, tečajem po kojem je korisnik kredita plaćao kredit i tečaja po kojem je korisniku kredita isplaćen kredit, razlika navedenih iznosa predstavlja neosnovano stečeno zbog promjene tečaja. Tako je tužitelj u razdoblju od isplate kredita do konačne otplate kredita zbog promjene valutne klauzule u CHF platio ukupno više kredita u iznosu od 1.874,77 EUR. Valja reći da tužitelj nije imao prigovora na vještvo, te je u skladu s vještvom uredio tužbeni zahtjev.

Sud također drži da bi vještački nalaz i mišljenje bio stručan i objektivan. Tuženik u podnesku od 23.10.2024. ističe u svezi dostavljenog vještva da u pogledu matematičkog izračuna nema primjedbi.

20.Imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja temeljem odredbe čl. 1111 st. 1 ZOO-a sud smatra kako bi kod povrata stečenog bez osnove tužena bila dužna tužitelju vratiti baš onaj iznos kuna kojeg joj je tužitelj platio bez osnove. Kako su ujedno iznosi anuiteta sadržani u utuženom iznosu te kako je nedvojbeno da je tužitelj kredit vraćao u mjesečnim anuitetima to istom ujedno pripada zakonska zatezna kamata od dana dospijeca svakog pojedinog obroka pa do isplate, u kunsom iznosu, sukladno odredbi čl. 1115 ZOO-a, i to po izračunu koji se temelji na nalazu i mišljenju vještaka.

21.U odnosu na prigovor zastare tuženika valja reći kako čl. 215 st. 1 ZOO propisuje da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dočim čl. 241 ZOO propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim organom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Nadalje, čl. 245 st. 1 ZOO propisuje da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a st. 3 istog čl. propisuje da kada je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, da zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način. Temeljem prethodno navedenih odredbi sud drži kako je podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u "slučaju franak" radi zaštite kolektivnih prava prekinut tijek zastare, dočim je pravomoćnim okončanjem spora u dijelu odluke o ništetnosti valutne klauzule, odlukom Visokog trgovačkog suda RH Pž-6632/17 dana 14.06.2018. , zastara počela teći ispočetka dok se vrijeme prije prekida ne uračunava u tijek zastare. Naime, navedenom drugostupanjskom presudom pravomoćno je utvrđena ništetnost ugovorne odredbe kojom je promjenjivost kamatne stope tijekom postojanja ugovorne obveze utemeljena na jednostranoj odluci banke. Kako je predmetna tužba podnesena 12.06.2023., to se kod institut stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, ima se primijeniti odredba čl. 225 ZOO-a koji propisuje da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Stoga nesporno je da je tužba u ovoj pravnoj svari u odnosu na kondemnatorni dio radi povrata iznosa preplaćenih zbog ništetne valutne klauzule, podnesena u zastarnom roku, zbog čega se istaknuti prigovor zastare ima smatrati neosnovanim.

22.Odluka o parničnom trošku donesena je primjenom čl. 154 st. 1, 155 i 164 ZPP-a te je sud na ime sastava tužbe tužitelju usvojio 100 bodova primjenom Tbr 7 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 dalje OT). Na ime sastava obrazloženih podnesaka od 25.01.2024., 25.10.2024. tužitelju je usvojeno po 100 bodova te 25 bodova na ime sastava podneska od 24.04.2024. te 50 bodova na ime sastava podneska od 03.05.2024 primjenom Tbr 8 toč. 3 OT. Na ime zastupanja po punomoćniku na ročištima od 16.04.2024. i 16.09.2025. tužitelju je usvojeno po 100 bodova primjenom Tbr 9 toč. 1 u svezi s Tbr 7 toč. 1 OT. Tužitelju je ukupno usvojeno 575 bodova a kako vrijednost boda sukladno Tbr 54 OT iznosi 2,00 EUR-a to je tužitelju ukupno usvojen iznos od 1.150,00 EUR-a što uvećan za iznos PDV-a iznosi 1.437,50 EUR-a, a kad se tom

iznosu pridoda iznos od 500,00 EUR-a na ime troškova vještačenja pa ukupno usvojeni trošak tužitelja iznosi 1.937,50 EUR.

U Starom Gradu 01. listopada 2026.

SUDAC:
Miljana Srhoj Buratović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave pismenog otpravka iste, a dostavlja se putem ovog suda na Županijski sud u tri primjerka.

DNA:

- punom. tužitelja
- punom. tužene
- poreznoj upravi po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088d-fcb5c**

Kontrolni broj: **0cd27-00769-589ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.